ussi kestaga.

6. On laps kuiwand (podwa) ja kädduke, siis pistetakse teda kolm korda kette
fanga alt läbi. Lähwad mõned aested mööda, ning laps ei parane, siis
tõstetakse suurlina lõuk perandale, kuiwand laps kõhuli senna selga,
wana waiba nõru üle, tuuakse selle inimese kuljeft nerrakaid
(elma selle teadmata) kelleft see wiga arwatakse lapsele tehtud olad,
pennakse need nerrakad lõngu alla põlema; ije emake kargab lõngu
sarwe kinni ning lõmpsutab edasi. See peab siis oneti aitama.

7. Kerjub laps selgu, siis on telle „nutataja" pääle pandud. Seda paneb-
enamisti musta pääga wana leski naine. Tuleb ta peresse kus laps on,
küsib: Mis sul sääl ajemel kipub? Öeldakse telle et laps sääl on, siis
ütleb: Hm, hm, see on jo nii wagusi kas tee teise pooleft kõik tõõd ära.
Selle pääle küratab laps unes ning jääb karjuma, et teda keegi ei wõi
waigistada. Nüüd muretsetakse jälle selle wanamoori rüde nerusi
nendega suitsetakse left siis kaob karjumine

8. On laps muidu karjus, siis on tall lamba wiga. Selle teriff wõetakse
suur sepu kuna, pennakse laps kummuli lamba lauda ukse alla, kuna
pääle, nüüd lastakse lambad sääl üle jooksta, esiti wälja, peraff
aetakse lauta sisse, ikka üle lapse ja kuna. Peraff wõetakse laps ära, puhtaks
Lapse ema ei tohi enne lapse ristimist mitte muidu sauna minna, kud
peab teras rüüt kaes olema, kas nuga ehk kirwes.

9. Lapse ema ei tohi mitte enne oma juukseid sugeda, kud umbeff
siis, kui kirikus left ristitakse

10. Esimeft korda ermulauale minnes peab noore tütar lapsel höbeförmus förmes
ja põll wõõl (eus) olema

Kuu uskk.

11. Tarbi puud raiutakse ikka metsaft, kuude wahel ja lastakse kõwa ~~kõwa~~ tuule sisse maha kukkuda. Siis on ta kõwa mõdanemist wastu
pidama

12. Lammaste lehti raiutakse wana kuuga – siis lambad sõõwad
13. Metsa raiutakse noore kuuga – siis metsi koswab.
14. Lambad nüdetakse noore kuuga – siis willad koswawad
15. Lapsed ja lehma wasikad wõerutakse wanas kuus alt ära.
16. Sõõtreigaft ja maa-abusid uhatletakse (piiratakse) wanas kuus ja kuude wahel
17. Sauna kõõtakse wanas kuus – siis kihelemine kaob ära
18. Sõnnik wõetakse wanas kuus – siis ta mõdaneb põllu pääl ära
19. Noore kuu wihm kõjutab rohgem kui wana kuu oma.

Tuule uskk.

20. Loomad pannakse lauta sugiseel – pehme tuulega
21. Loomad tapetakse sugiseel pehme tuulega ja pöörtakse weel tapetawa loama pää pehme tuule sisse, – kõwa tuulega tapetud loama liha kahaneb katle keema pannes; kuna pehme tuulega tapetud loama liha kaswab.
22. Sõnnik wõetakse pehme tuulega – siis mõdaneb põllu pääl ära
23. Wärwigisel waadetakse pehmet tuult, siis wärw hakkab kenasti rüüde pääle
24. Telle tööl peab kõwa tuul olema siis saab punase ja kenge õlle
25. Tuuakse teiseft peraff „keima tainu" (õlle tõrs) siis wisatakse ikka üks raud asi – olgu kiwwes ehk pool hobuse rauda – sisse. Ka ei tohi keima tanni wärske wirdega senna kohta panna ~~kus~~ hiljaku kooljat ~~pestud~~ pestud on – sääl kohal ei lähe õlut ialgi käima.

Perenaise uskk.

26. Ostab pere naise laadaet lehma, siis weab ta teda kõjutuues kolm kord ümber kaewu, peraff muljub telle kolmerand kiwiga otsa, paneb kiwid selle endisesse kohta, ja annab telle põlle seest heina ja leiwa sõõtuksi. Siis on lehm wagane ja seisab ikka kaes.